

25. okt. 1982

FAKTA

Dato:

25. okt. 1982

Sidetæl:

Notes 82 bd 2 s. 14-15

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Ugland 25/10/82
Formalismen er i sig selv
udskælmning og skilte ved en
udskillelse af de forskellige
Kunstarter, en opdeling af
dem i kategorier som: Maleri,
Skulptur, teater, film, litteratur
o.s.v. Mange af dem
et par meter i 60'erne og 70'erne
kunde eller havde givet det
købt at grænserne ikke u-
-løse er flygtede, men også
at de mediet i sig selv
ikke kun definerer kunsten.
Et maleri må ikke være
litterært, en film må ikke
være teater, en skulptur
må ikke være malerisk
der er masser af eksempler
i museet der på at dem
påstand ikke holder stik.
Det der er centralt er ikke
en definition af mediets
materiale, men om kunstens
tilstedeværelse.
Hvad siger der, hvad kom-
-municeres må være kunsten
i kunstnerisk virksomhed.
Om kunstneren anvender
maleriets, teatrets eller litera-
-turens medie er ikke af-
-gørende. Nu tænkes her
alle medier sine grænser,
men det er ikke disse
grænser der styrer hvad
der skal siges, hvad
der kan siges.
Det står at i det offentlige
grænser for hvad der i det
enkelte medie kan siges
er kunsten opstør de dem

her gør sig uafhængig af mediets form og leder sit udsagn kunne drøgne. Det kan give en række eksempler som f. eks. M. Den-champ og F. Picabia vist os. Det kan meget vel tænkes at en kunstner finder grænserne i et medie for smærre til det der skal siges og der for søger over i et andet medie, som naturligt også har sine grænser, man som måske passer bedre. Et lignende vil det vedkomme mange kunstnere vil. Derfor er det i det en af grunde at kunstneren bliver sig selv og leder sig derfor nære til det af et medie.

f. eks. maler, billedkunstner, musiker, forfatter, o.s.v. Kunstneren bør have mulighed for frit at bevæge sig mellem medierne. Og ikke for at blive den glude amatør, man for på et særligt grundlag af omni om frit hed.

Øglænd 31/10/82

Måske kan det af og til føles lidt fuldt som D. Bauren, M. Asker og Ch. W. alone at beskæftige sig med kunsten som et socialt omverdens problem. Man kan tro på at kunsten er sig uafhængig af den politiske mængde